

Neviim (prophètes) - Jérémie

Chapter 11

- 11,1 הדבר אשר היה אל-ירמיהו, מאת יהוה לאמר.
- 11,2 שמעו, את-דברי הברית הזאת; ודברתם אל-איש יהודה, ועל-ישבי ירושלים.
- 11,3 ואמרתי אליהם, כה-אמר יהוה אלהי ישראל: ארור האיש--אשר לא ישמע, את-דברי הברית הזאת.
- 11,4 אשר צויתי את-אבותיכם ביום הוציא-אותם מארץ-מצרים מפור הברזל לאמר, שמעו בקולי ועשיתם אותם, ככל אשר-אצווה, אתכם; והייתם לי, לעם, ואנכי, אהיה לכם לאלהים.
- 11,5 למען הקים את-השבועה אשר-נשבעתי לאבותיכם, לתת להם ארץ זבת חלב ודבש--ביום הזה; ואען ואמר, אמן יהוה. {פ}
- 11,6 ויאמר יהוה, אלי, קרא את-כל-הדברים האלה בערי יהודה, ובחצות ירושלים לאמר: שמעו, את-דברי הברית הזאת, ועשיתם, אותם.
- 11,7 כי העד העדתי באבותיכם, ביום העלותי אותם מארץ מצרים ועד-היום הזה, השכם והעד, לאמר: שמעו, בקולי.
- 11,8 ולא שמעו, ולא-הטו את-אזנם, וילכו, איש בשרירות לבם כרע; ואביא עליהם את-כל-דברי הברית הזאת, אשר-צויתי לעשות--ולא עשו. {ס}
- 11,9 ויאמר יהוה, אלי: נמצא-קשר באיש יהודה, ובישבי ירושלים.
- 11,10 שבו על-עונת אבותם הראשנים, אשר מאנו לשמוע את-דברי, והמה הלכו אחרי אלהים אחרים, לעבדם; הפרו בית-ישראל, ובית יהודה, את-בריתי, אשר כרתי את-אבותם. {ס}
- 11,11 לכן, כה אמר יהוה, הגני מביא אליהם רעה, אשר לא-יוכלו לצאת ממנה; וזעקו אלי, ולא אשמע אליהם.
- 11,12 והלכו ערי יהודה, וישבי ירושלים, וזעקו אל-האלהים, אשר הם מקטרים להם; והושע לא-יושיעו להם, בעת רעתם.
- 11,13 כי מספר ערי, היו אלהיני יהודה; ומספר חצות ירושלים, שמתם מזבחות לבשת--מזבחות, לקטר לבעל. {ס}
- 11,14 ואמה, אל-תתפלל בעד-העם הזה, ואל-תשא בעדם, רנה ותפלה: כי איגני שמע, בעת קראם אלי--בעד רעתם. {ס}
- 11,15 מה לידידי בביתי, עשותה המזמתה הרבים, ובשר-קדש, יעברו מעלי: כי רעתכי, אז תעלזי.
- 11,16 זית רענן יפה פרי-תאר, קרא יהוה שמך--לקול המולה גדלה, הצית אש עליה, ורעו, דליותיו.
- 11,17 ויהוה צבאות הנוטע אותך, דבר עליך רעה: בגלל רעת בית-ישראל ובית יהודה, אשר עשו להם להכעסני--לקטר לבעל. {פ}
- 11,18 ויהוה הודיעני, ואדעה; אז, הראיתני מעלליהם.
- 11,19 ואני, ככבש אלוף יובל לטבוח; ולא-ידעתי כי-עלי חשבו מחשבות, בשחיתה עץ בלחמו ונגרנתו מארץ חיים--ושמו, לא-תזכר עוד.
- 11,20 ויהוה צבאות שפט צדק, בחן כליות לב; אראה נקמתך מהם, כי אלין גליתי את-ריבי. {ס}
- 11,21 לכן, כה-אמר יהוה על-אגשי ענתות, המבקשים את-נפשך, לאמר: לא תנבא בשם יהוה, ולא תמות בידו. {פ}
- 11,22 לכן, כה אמר יהוה צבאות, הגני פקד, עליהם: הבחורים, ימתו בחרב, בניהם ובנותיהם, ימתו ברעב.
- 11,23 ושאריה, לא תהיה להם: כי-אביא רעה אל-אגשי ענתות, שנת פקדתם. {ס}